

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Magdaleny Ježkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně **S. A.**, zastoupené Mgr. Ondřejem Rejskem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Buzulucká 431, proti žalované **Univerzitě Hradec Králové**, Rokitanského 62, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. května 2011, čj. REKT/320/11, t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 17. května 2011, čj. REKT/320/11, se z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 11. 600,- Kč do 10ti dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Ondřeje Rejska, advokáta se sídlem v Hradci Králové, Buzulucká 431.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná shora označeným rozhodnutím zamítla žádost žalobkyně a potvrdila rozhodnutí děkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové ze dne 1. 3. 2011, č.j. SOPDF/13708/04, kterým ukončil studium žalobkyně ve studijním programu M7503 Učitelství pro základní školy, obor Učitelství pro 2. stupeň základních škol –

německý jazyk a učitelství pro 2. stupeň základních škol – ruský jazyk ke dni 28. 2. 2011.

V úvodu žaloby popsala žalobkyně situaci předcházející vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyni totiž bylo původně ukončeno studium již ke dni 31. 8. 2010 a to rozhodnutím děkana Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové (dále jen „děkan PdF UHK“) ze dne 6. 10. 2010, č.j. SOPDF/13708/04. Uvedený akademický funkcionář ale následně vyhověl žádosti žalobkyně a povolil ji rozhodnutím ze dne 29. 11. 2010, č.j. SOPDF/13708/04, pokračovat ve studiu. Žalobkyně se přihlásila na státní závěrečnou zkoušku konanou dne 4. 2. 2011, ale onemocněla, a proto se z této zkoušky ze zdravotních důvodů řádně omluvila. Bylo ale vydáno nové shora citované rozhodnutí o ukončení studia.

Žalobou napadené rozhodnutí dle jejího názoru žalovaná řádně neodůvodnila, protože se argumentačně nevypořádala s námitkami a pouze odkázala na zákon o vysokých školách s tím, že děkan PdF UHK povolil vykonat státní závěrečnou zkoušku do konce února 2011.

Žalobkyně s tímto názorem nesouhlasila. Uvedená podmínka jí totiž nebyla uložena závazným způsobem ve výroku rozhodnutí. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, byl tedy v rozporu se spisy.

Žalobkyně dále odkázala na Studijní a zkušební řád Univerzity Hradec Králové ze dne 29. 7. 2009, účinný od 1. 9. 2009 (dále jen „Studijní a zkušební řád“), konkrétně na jeho čl. 24 odst. 3 a na Směrnici děkana PdF UHK č. 2/2010 – „Působnost Studijního a zkušebního řádu Univerzity Hradec Králové pro PdF UHK“, účinnou od 1. 1. 2011 (dále jen „Směrnice“), konkrétně na její čl. 10 odst. 2 a 16 odst. 3. Ze znění uvedených norem dovodila, že studentovi je z důvodu nesložení státních zkoušek do dvou let od data uzavření studia ukončeno studium vždy ke konci akademického roku, nikoliv tedy pro jiné období, například semestr. Při analogickém použití uvedených ustanovení akademických předpisů tak žalobkyni mohlo být ukončeno studium až ke konci akademického roku 2010/2011, tj. ke dni 31. 8. 2011. Žalobkyně tak legitimně očekávala, že bude mít příležitost konat státní zkoušku ještě v letním semestru uvedeného akademického roku. Žalovaná tak podle ní vydala rozhodnutí v rozporu s akademickými předpisy.

Správní orgány měly podle ní vzít v úvahu také okolnosti, které zabránily vykonání státní zkoušky a okolnosti studia. Onemocnění žalobkyně byla totiž okolnost, která nastala zcela mimo její vůli. Žalobkyně uvedla, že trpí vážnou alergií, jejíž léčba má za následek zvýšenou únavu a nemožnost koncentrace. Odkázala na lékařskou zprávu z 31. 3. 2011, kterou připojila k žádosti o přezkum ze dne 1. 4. 2011. Správní orgány byly povinny dle žalobkyně zohlednit také skutečnost, že měla studium přerušeno od 1. 9. 2008 do 1. 3. 2009 z finančních důvodů, neboť nebyla schopna platit poplatek za studium. Důvodem pro přerušení studia byla i vážná rodinná situace, kdy od října 2008 do července 2010 osobně celodenně pečovala o svoji umírající babičku. Zdůraznila také, že studium absolvovala s velmi dobrým celkovým váženým průměrem 1,70 a zúčastnila se i zahraniční stáže v Litvě.

Žalobkyně taktéž namítla, že žalovaný nesprávně posoudil běh lhůty pro složení státní zkoušky. Studijní a zkušební řád totiž neobsahuje ustanovení o běhu dvouleté lhůty od uzavření studia stanovené pro složení státní zkoušky a neobsahuje ani zmocnění, aby běh této lhůty mohl upravit děkan svojí směrnicí. Je-li tedy studium přerušeno, lhůta ke složení zkoušky dle žalobkyně neběží. Proto pro ni bylo rozhodnutí o ukončení studia ze dne 6. 10. 2010 zcela neočekávané, protože k tomuto dni uvedená lhůta ještě neuplynula. Směrnice děkana PdF UHK byla vydána až po uplynutí této lhůty, bez řádného zmocnění a ještě k tíži studentů. Žalobkyně proto závěrem zopakovala, že jí studium mohlo být ukončeno nejdříve ke dni 31. 8. 2011. Navrhla proto, aby krajský soud rozhodnutí žalované jako nezákonné zrušil.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě s žalobními námitkami nesouhlasila. Uvedla, že studium žalobkyně bylo uzavřeno ke dni 31. 8. 2008 a dvouletá lhůta k vykonání státní závěrečné zkoušky, jejíž nedílnou součástí je obhajoba diplomové práce, skončila dne 31. 8. 2010. V této lhůtě žalobkyně státní závěrečnou zkoušku nevykonala a nepředložila k obhajobě ani diplomovou práci. Proto jí bylo studium původně ukončeno již k uvedenému datu. Skutečnost, že děkan PdF UHK zcela výjimečně vyhověl žádosti žalobkyně a poskytl jí novou lhůtu k vykonání státní závěrečné zkoušky, dle žalované neznamená, že by na běh této lhůty dopadala žalobkyní citovaná ustanovení Studijního a zkušebního řádu o běhu této lhůty. Nepřichází v úvahu ani žádná analogie. Proto posledním dnem, kdy žalobkyně mohla vykonat státní závěrečnou zkoušku byl 28. 2. 2011. V tomto termínu žalobkyně uvedenou zkoušku nevykonala a až následně se ze zkoušky omluvila a omluvu doložila lékařskými potvrzeními. Omluva je však nepodepsána, nedatována, potvrzení spočívají ve výměnných listech ze dne 1. 2. 2011 a 8. 2. 2011. Takováto omluva by dle žalované nemohla obstát, ani kdyby žalobkyně měla dostatečný časový prostor pro vykonání zkoušky.

Za nesprávnou považovala žalovaná i úvahu žalobkyně ohledně hodnocení doby přerušení studia. Dle § čl. 16 odst. 3 Studijního a zkušebního řádu se totiž doba přerušení studia od zákonné dvouleté lhůty od uzavření studia do složení všech závazných částí státní závěrečné zkoušky výslovně neodečítá. Žalovaná proto považovala žalobu za neoprávněnou a účelově vykonstruovanou, což podle ní podtrhuje i skutečnost, že žalobkyně dne 1. 4. 2011, tedy více jak tři měsíce poté, kdy měla předložit k obhajobě svoji diplomovou práci, požádala o změnu jejího tématu. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

Při jednání soudu dne 6. 9. 2011 odkázaly obě strany sporu v podrobnostech na svá shora citovaná podání. Žalovaná uvedla, že oprávnění děkana PdF UHK ke stanovení, že doba přerušení studia neprodlužuje dvouletou lhůtu ke složení státní závěrečné zkoušky, vyplývá z čl. 20 a 27 odst. 2 Statutu UHK. Znovu také zdůraznila, že obhajoba diplomové práce je součástí státní závěrečné zkoušky a to dle čl. 24 odst. 1 Studijního a zkušebního řádu UHK. S tvrzeními o nemoci či péči o osobu blízkou pak měla žalobkyně přijít až po vyloučení studia.

Žalobkyně uvedla, že výjimka o prodloužení studia jí byla doručena až 1. 12. 2010. Lhůta pro vykonání státní závěrečné zkoušky, která jí tím měla být dle žalované stanovena, by tak byla nepřiměřeně krátká. Žádost o změnu tématu diplomové práce ze dne 1. 4. 2011 podala na doporučení proděkana PdF UHK pro studijní záležitosti. Nesporným učinila fakt, že její studium bylo uzavřeno ke dni 31. 8. 2008. Ze státní závěrečné zkoušky se omluvila v souladu s akademickými předpisy nejprve formou e-mailu adresovanému vedoucí katedry a následně poslala ve lhůtě pěti dnů od termínu konání zkoušky písemnou omluvu.

K tomu žalovaná namítla, že tato omluva byla zaslána obyčejnou poštou a vzhledem k jejímu obsahu nemohla být odeslána dříve, jak po 13. 2. 2011.

Následně žalobkyně v souvislosti se zněním čl. 62 Studijního a zkušebního řádu navrhla doplnit dokazování o předcházející Studijní a zkušební řád UHK ze dne 13. 12. 2004. Žalovaná v návaznosti na to navrhla, aby důkazní řízení bylo doplněno také o příslušné směrnice děkana Pdf UHK o působnosti studijního a zkušebního řádu, které byly účinné v roce 2008 a 2009. Protože krajský soud návrhu na doplnění dokazování vyhověl, jednání ve věci odročil.

Při dalším jednání soudu dne 18. 9. 2012 byl konstatován obsah podkladů předložených žalovanou, tedy Studijního a zkušebního řádu UHK ze dne 13. 12. 2004 a směrnice děkana Pdf UHK o působnosti studijního a zkušebního řádu č. 1/2009.

Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s"). O věci usoudil následovně.

Dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o vysokých školách“), se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.

Mezi stranami bylo nesporné, že žalobkyně uzavřela studium ve smyslu čl. 24 odst. 3 věty druhé Studijního a zkušebního řádu ke dni 31. 8. 2008. Dle obsahu zmíněného ustanovení Studijního a zkušebního řádu musí student řádně ukončit studium, tj. úspěšně vykonat státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část do dvou let od data uzavření studia. Pokud student do této doby nevykoná státní závěrečnou zkoušku, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách. Totéž v podstatě opakuje čl. 24 odst. 5 Studijního a zkušebního řádu, který stanoví, že nepřihlásí-li se student, který nevykonal státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část během dvouletého období uvedeného ve shora citovaném odstavci na žádný z termínů vypsanych harmonogramem pro konání státních závěrečných zkoušek nebo jejich části a úspěšně nevykoná státní

závěrečnou zkoušku nebo její poslední část, je mu studium dle citovaného zákonného ustanovení ukončeno.

Z obsahu soudního i správního spisu je nesporné, že žalobkyně v uvedené dvouleté lhůtě stanovené Studijním a zkušebním řádem, tedy ke dni 31. 8. 2010, státní závěrečnou zkoušku nevykonala. Opak ostatně netvrdila ani ona sama. Nesplnila tak požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách.

Jako logický krok v reakci na tuto skutečnost se proto krajskému soudu jeví rozhodnutí děkana Pdf UHK ze dne 6. 10. 2010, č.j. SOPDF/13708/04, kterým ukončil studium žalobkyně ke dni 31. 8. 2010. Ačkoliv krajský soud v tomto řízení nepřezkoumává zákonnost tohoto rozhodnutí, považuje za vhodné konstatovat, že dle jeho názoru byly pro ukončení studia žalobkyně k uvedenému datu ze shora uvedených důvodů splněny všechny podmínky stanovené zákonem o vysokých školách a Studijním a zkušebním řádem.

Pokud následně děkan Pdf UHK svým přípisem ze dne 29. 11. 2010, č.j. SOPDF/13708/04, vyhověl žádosti žalobkyně a povolil ji pokračovat ve studiu s odůvodněním, že „zbývající SZZ je třeba složit nejpozději do konce února 2011“, nutno konstatovat, že ani ze zákona o vysokých školách, ani z žádného z vnitřních předpisů UHK takové oprávnění děkana nevyplývá. Studijní a zkušební řád (ani Směrnice) totiž nestanoví žádnou výjimku, z důvodu které by se dvouletá lhůta ke složení státní závěrečné zkoušky prodloužovala nebo pro kterou by ji bylo možno prodloužit.

Citovaným úkonem tedy děkan Pdf UHK překročil svá oprávnění. Dle názoru krajského soudu však tato skutečnost nemůže jít k tíži žalobkyně. Ta dle krajského soudu v důsledku zmíněného přípisu mohla v dobré víře nabýt legitimního očekávání, že jí lhůta pro vykonání státní závěrečné zkoušky řádně prodloužena být mohla a byla, a tedy že s ní bude nadále jednáno jako se studentem, kterému lhůta ke složení státní závěrečné zkoušky stále běží.

Vycházejíc z uvedené premisy pak zhodnotil krajský soud jednotlivé žalobní námitky.

Předně se nemohl ztotožnit s tvrzením žalobkyně, že se jí dvouletá lhůta pro složení státních závěrečných zkoušek měla prodloužit o dobu přerušení studia, tedy o dobu od 1. 9. 2008 do 28. 2. 2009, kdy bylo studium žalobkyně přerušeno rozhodnutím proděkana Pdf UHK ze dne 23. 10. 2008. Brání tomu výslovně jednak ustanovení čl. 20 odst. 9 Studijního a zkušebního řádu, podle něhož studium může děkan přerušit studentovi, který nevykoná státní závěrečnou zkoušku, až do doby jejího opakování, přičemž nemůže být porušeno ustanovení čl. 24 odst. 4 (odkaz na odstavec 4 uveden mylně, má jít o odkaz na shora již citovaný čl. 24 odst. 3 - srovnej čl. 16 odst. 3 Směrnice), jednak ustanovení čl. 12 odst. 2 Směrnice, podle něhož doba přerušení studia se neodečítá ze zákonné lhůty dvou let od uzavření studia stanovené pro složení všech závazných částí státní závěrečné zkoušky, jednak

ustanovení čl. 16 odst. 3 Směrnice, podle něhož se doba přerušení studia neodečítá ze zákonné lhůty dvou let od uzavření studia stanovené pro složení všech závazných částí státní závěrečné zkoušky.

Krajský soud dodává, že otázky spojené s přerušením studia ponechává zákon o vysokých školách do značné míry na samotné vysoké škole, jak plyne z jeho § 54 odst. 1, dle kterého studium ve studijním programu může být za podmínek stanovených studijním a zkušebním řádem i opakovaně přerušeno. Studijní a zkušební řád stanoví nejdelší celkovou dobu přerušení studia.

O dobu, po kterou měla žalobkyně studium přerušeno, se tedy lhůta pro složení státní závěrečné zkoušky neprodloužila. Ostatně i kdyby tomu tak být mělo, skončila by ona lhůta dne 28. 2. 2011, tedy ke dni, ke kterému dle předmětného přípisu děkana Pdf UHK z 29. 11. 2010 měla žalobkyně odloženu povinnost složit státní závěrečnou zkoušku. Žalobkyně tedy nemohla důvodně vycházet z předpokladu, že by jí kvůli přerušení studia mohla lhůta pro složení státní závěrečné zkoušky běžet ještě po shora uvedeném termínu.

Pro úplnost krajský soud k této problematice ještě dodává, že zcela shodnou úpravu lhůty pro složení státní závěrečné zkoušky, běhu této lhůty ve vztahu k době přerušení studia a problematiky ukončení studia při nevykonání státní závěrečné zkoušky v této lhůtě obsahoval i Studijní a zkušební řád UHK z 13. 12. 2004 účinný do 31. 8. 2009 (srovnej jeho čl. 20 odst. 9 a čl. 24 odst. 3 a 4).

Pokud krajský soud konstatoval, že žalobkyně mohla na základě přípisu děkana Pdf UHK ze dne 29. 11. 2010 nabýt oprávněně dojmu, že jí nadále běží lhůta pro složení státní závěrečné zkoušky, pak z obsahu tohoto přípisu je dle krajského soudu zřejmé, že tato lhůta měla běžet pouze do konce února 2011. S ohledem na již citovaný závěr, že k takovému prodloužení předmětné lhůty nebyl děkan Pdf UHK vůbec oprávněn, nepovažuje krajský soud za podstatné, jestli se informace o konci takto prodloužené lhůty objevila v části přípisu tváříci se jako výrok či v části přípisu označené jako „odůvodnění“. O správním rozhodnutí se totiž z důvodu věcné nepřislušnosti děkana Pdf UHK k takovému kroku nemohlo vůbec jednat. Je tak nutno vycházet z celkového obsahu tohoto přípisu, nikoliv z jeho formálního členění. V přípise uvedl děkan Pdf UHK následující : *„Po přezkoumání Vaší žádosti ruším původní rozhodnutí ze dne 6. 10. 2010 a vyhovuji vaší žádosti a povoluji Vám pokračovat ve studiu. Odůvodnění : Zcela výjimečně vyhovuji. Zbývající SZZ je třeba složit nejpozději do konce února 2011“*. Na základě citovaného mohla žalobkyně dle krajského soudu důvodně očekávat prodloužení dotčené lhůty pro složení státní závěrečné zkoušky pouze do konce února 2011. Zcela nerozhodné je její tvrzení, že jí přípis byl doručen až 1. 12. 2010 a že lhůta pro složení státní závěrečné zkoušky byla nepřiměřeně krátká, stejně jako důvody, pro které se ze státní závěrečné zkoušky, která se měla konat 4. 2. 2011, omluvila. Jak již krajský soud uvedl, na prodloužení lhůty k vykonání státní závěrečné zkoušky, která skončila 31. 8. 2010, neměla žalobkyně vůbec nárok a k jejímu prodloužení došlo v rozporu s vnitřními předpisy vysoké školy. Přes tento fakt žalobkyně státní závěrečnou zkoušku ani v dodatečně stanoveném termínu, tedy do 28. 2. 2011, nesložila.

Žádná jiná skutečnost není pro tento právní závěr právně relevantní. Pokud tedy děkan Pdf UHK a následně žalovaná v rozhodnutí o ukončení studia ke dni 28. 2. 2011 odkázali právě na tuto skutečnost, shledává krajský soud takové odůvodnění zcela dostatečným, protože jakékoliv další námitky žalobkyně nemohly mít na posouzení věci vliv a jakékoliv podrobnější vypořádání se s nimi by bylo nadbytečné, protože by to na zákonnosti výroku o ukončení studia nemohlo nic změnit.

To se ostatně týká rovněž té žalobní námitky, v níž žalobkyně vytýkala žalované, že se nezabývala jejími osobními poměry, zejména její nemocí, nutností péče o nemocnou babičku a dosavadním dobrým prospěchem. Jak už krajský soud uvedl shora, ani jedna z těchto skutečností nepředstavovala právní důvod umožňující prodloužit lhůtu pro vykonání státní závěrečné zkoušky, a pro rozhodování o ukončení studia dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách proto nemohly mít právní relevanci.

Zbývá tak jediná nevypořádaná žalobní námitka spočívající v tvrzení, že studium bylo ukončeno k termínu, který je v rozporu s vnitřními předpisy pedagogické fakulty UHK.

Na úvod se však musí krajský soud ještě krátce pozastavit nad názorem žalobkyně vysloveným při prvním soudním jednání ve věci, totiž že děkan Pdf UHK nebyl zmocněn vydávat směrnice, které by podrobněji rozváděly Studijní a zkušební řád, konkrétně tedy Směrnici. Tomuto názoru žalobkyně však odporuje znění Statutu UHK ze dne 12. 12. 2008. Konkrétně například jeho čl. 5 odst. 3, podle něhož podrobnosti o studiu na fakultách jsou stanoveny Studijním a zkušebním řádem UHK a organizační směrnicí děkana, nebo statuty fakult a studijním a zkušebním řádem fakulty, pokud je v souladu s § 33 odst. 2 zákona o vysokých školách dalším vnitřním předpisem fakulty, stanoveným v jejím statutu, či jeho čl. 20 odst. 4, podle něhož další práva a povinnosti studentů UHK vymezuje Studijní a zkušební řád UHK a organizační směrnice děkana.

Děkan Pdf UHK byl tedy zmocněn a oprávněn vydat Směrnici, ostatně znění právě jednoho z jejích ustanovení bylo nakonec příčinou, proč krajský soud shledal probíranou žalobní námitku důvodnou.

Jak již bylo konstatováno, dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu. Dnem ukončení studia je v takovém případě den stanovený ve studijním a zkušebním řádu (viz druhá věta odst. 2 citované normy).

Z obsahu Studijního a zkušebního řádu krajský soud zjistil, že tento vnitřní předpis den ukončení studia ve shora uvedeném případě výslovně nestanoví. Činí tak ovšem Směrnice ve svém čl. 16 odst. 3, podle něhož nepřihlásí-li se student, který nevykoná státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část během předmětného dvouletého období včas na žádný z termínů vypsanych harmonogramem pro konání státních závěrečných zkoušek nebo jejich částí, a úspěšně nevykoná státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část, je mu studium

ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách k poslednímu dni akademického roku, kdy měl množnost zkoušku konat.

V rozporu s tímto ustanovením vnitřního předpisu UHK však děkan Pdf UHK ukončil studium žalobkyně ke dni 28. 2. 2011, ačkoliv tak měl učinit až ke dni 31. 8. 2011. Žalovaná pak toto pochybení v řízení o opravném prostředku nenapravila, ačkoliv dle § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách rektor změnil nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí.

Jinými slovy řečeno, dle názoru krajského soudu byly ke dni vydání rozhodnutí o ukončení studia žalobkyně, tedy ke dni 1. 3. 2011, splněny všechny předpoklady stanovené zákonem a vnitřními předpisy UHK pro ukončení jejího studia dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách. V rozporu s vnitřními předpisy UHK však byl stanoven den, ke kterému mělo být studium ukončeno.

Pouze z toho důvodu tedy krajský soud shledal rozhodnutí o ukončení studia žalobkyně nezákonným. Protože nápravu této nezákonnosti může i nadále provést žalovaná v řízení o žádosti o přezkoumání rozhodnutí děkana Pdf UHK, zrušil krajský soud pouze rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaná dle § 78 odst. 5 s. ř. s. právními názory, které krajský soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, vázána.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyni tak vznikl nárok na úhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a na odměnu jejího zástupce, který je advokátem. Ten vyúčtoval odměnu za 4 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, 2x účast při jednání soudu) po 2 100,-- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu v souvislosti s jeho Čl. II). Dále má nárok na úhradu 4 režijních paušálů po 300,-- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu v souvislosti s jeho Čl. II). Zástupce žalobkyně není plátcem DPH. Proto krajský soud ve výroku II. zavázal žalovanou povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 18. září 2012

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu